

Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświęcimskiem i Zatorskiem, tudzież z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XLIII.

Wydana i rozesłana dnia 5. Marca 1853.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern
Ausschitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XLIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 5. März 1853.

Jahrgang 1852.

Okólnik Ministerstwa Wojny z dnia 9. Listopada 1852,

(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 233, wydana dnia 27. Listopada 1852),

mocą którego stanowią się postanowienia, służące do bliższego objaśnienia przepisów co do zastanowienia płacy dla inwalidów patentalnych, w służbie publicznej lub prywatnej ustanowionych, albo doczasowo w takowej umieszczonej.

Wątpliwości, jakie powstały przy zastosowaniu przepisów, istniejących pod względem postępowania z inwalidami patentalnymi, którzy, czyto przy kolejach żelaznych, czy też przy innych publicznych przedsiębiorstwach otrzymują służbę, albo tylko za płacą dzienną używani bywają, spowodowały Ministerstwo Wojny, dodać następujące postanowienia objaśniające do owych przepisów, które wydanemi zostały w przedmiocie zastanowienia płacy patentalnych inwalidów, w służbie publicznej lub prywatnej ustanowionych, albo doczasowo w takiej służbie używanych:

Pierwsze. Jeżeli inwalid otrzyma miejsce usystemizowane w służbie rządowej, lub w innej służbie publicznej, czy to stale, czy też prowizorycznie, wówczas należy zastanowić płacę inwalida, bez względu na dochody połączone z nową służbą, a żołnierz inwalid przeniesionym będzie do stanu rezerwacyjnego; po upłynionym zaś dziesięcioletnim przeciągu służby należy go albo wykreślić ze stanu inwalidów, albo go w stanie rezerwacyjnym nadal pozostawić, według tego jak służba daje uzasadnione prawo do zaopatrzenia dalszego sposobu życia, albo też na przyszłość obiecuje.

Powtórce. Jeżeli inwalid przyjętym będzie do służby rządowej za dyurnistę lub za robotnika przy przedsiębiorstwach, stojących pod zarządem eraryalnym, nie stale, lecz tak, iż z powodu nieoznaczonego trwania pracy, każdej chwili odprawionym być może, w takim razie płaca patentalna zastanowioną nie będzie. Płaca patentalna zaś zastanowioną być musi natychmiast, a żołnierz przeniesionym być winien do stanu rezerwacyjnego, jeżeli przyjętym będzie do przedsiębiorstw eraryalnych, do stałych spraw i robót, chociażby tylko za płacą dzienną jako stały robotnik na dzień, a dzienny zarobek dochodzi potrójnej kwoty płacy inwalidów, albo, gdy płaca inwalida mniej jak pięć krajecarów wynosi, jak n. p. u szeregowych, gefrajtrów, przewodników patroli, jeżeli dzienny zarobek najmniej do piętnastu krajecarów dochodzi.

Trzecie. Również inwalidzi, zostający w służbie prywatnej, lub przyjęci stale do pełnienia czynności, to jest, o ile za stale ustanowionych uwa-

Zirkular = Verordnung des Kriegsministeriums vom 9. November 1852,

(im Reichs = Gesetzblatte, LXVIII. Stück, No. 233, ausgegeben am 27. November 1852),

womit erläuternde Bestimmungen der bestehenden Vorschriften hinsichtlich der Einstellung der Patental = Gebühren der in öffentlichen oder Privatdiensten angestellten, oder zeitlich verwendeten Patental = Invaliden angeordnet werden.

Die bei Anwendung der Normen in Bezug auf die Behandlung jener Patental = Invaliden, welche bei Eisenbahnen oder sonstigen öffentlichen Unternehmungen eine Bedienstung erhalten, oder gegen bloßen Taglohn verwendet werden, erhobenen Zweifel veranlassen das Kriegsministerium zu den Vorschriften, welche in Absicht auf die Einstellung der Patental = Gebühren der in öffentlichen oder Privatdiensten angestellten, oder zeitlich verwendeten Invaliden bisher erlassen sind, nachfolgende erläuternde Bestimmungen hinauszugeben:

Erstens. Wenn ein Invalide im Staats- oder einem sonstigen öffentlichen Dienste auf einem systemisirten Posten bleibend, oder auch nur provisorisch angestellt wird, so ist der Invaliden = Gehalt ohne Rücksicht auf die mit der neuen Bedienstung verbundenen Bezüge einzustellen, und der Mann in den Reservationsstand zu übersehen; nach zurückgelegter zehnjähriger Dienstzeit aber, je nachdem die Bedienstung den Anspruch auf Versorgung begründet, oder nur in Aussicht stellt, im Stande der Invaliden in Abgang zu bringen, oder im Reservationsstande ferner zu belassen.

Zweitens. Die Verwendung eines Invaliden im Staatsdienste als Tagschreiber oder als Arbeiter bei Unternehmungen in ärarischer Regie, wenn er nicht als stabil aufgenommen wird, sondern, weil die Dauer der Arbeit unbestimmt ist, jeden Augenblick entlassen werden kann, hat die Einziehung des Patental = Gehaltes nicht zur Folge. Dagegen ist der Patental = Gehalt einzustellen, und der Mann in den Reservationsstand zu übersehen, wenn er bei ärarischen Unternehmungen zu bleibenden Verrichtungen und Arbeiten, wenn auch nur gegen tagweise Bezahlung, somit als stabiler Tagelöhner aufgenommen wird, und der tägliche Verdienst den dreifachen Betrag des Invaliden = Gehaltes, oder wenn der Letztere in weniger als fünf Kreuzern besteht, wie dieß bei Gemeinen, Gefreiten, Patrouilleführern u. dergl. der Fall ist, wenigstens fünfzehn Kreuzer erreicht.

Drittens. In gleicher Weise sind auch die bei Privatunternehmungen bediensteten, oder zu bleibenden Verrichtungen aufgenommenen Invaliden, in soferne sie

zanymi być mogą, przeniesionymi być mają przy zastanowieniu płacy patentnej do stanu rezerwacyjnego, jeżeli korzyści z ich służby dochodzą do potrójnej kwoty płacy inwalidów, a względnie do kwoty piętnastu krajearów dziennie.

Czwarte. Inwalidzi, pracujący tylko za płacę dzienną przy przedsiębiorstwach prywatnych, lecz nie ustanowieni stale, pozostawieni będą bez względu na kwotę dziennego zarobku w używaniu płacy patentnej.

Według tych postanowień należy także postępować co do praw dalszego pobierania płacy patentnej tych inwalidów, którzy już są ustanowieni przy kolejach żelaznych i innych publicznych przedsiębiorstwach, albo przy takowych do czasu używanymi bywają; o ile im równocześnie używanie nadal płacy patentnej dla ich własnej osoby nie zostało przyznane w skutku najwyższego postanowienia z dnia 2. Grudnia 1845 r. *) reskryptem z dnia 31. Grudnia 1845 r. D. 4460, nawet w ciągu ustanowienia ich w służbie czasowej.

Csorich m. p.

314.

Rozrządzenie Ministerstwa Wojny z dnia 14. Listopada 1852,

(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 234, wydana dnia 27. Listopada 1852),

mocą którego, w skutku najwyższego postanowienia z dnia 10. Listopada 1852 r. stanowi się, iż uczniowie instytutu polowo-lekarskiego, po przestąpieniu do wojska, na przyszłość do stanu konkretnego monarchii policzonymi być mają.

Jego Ces. Król. Apostolska Mość raczył postanowić w dniu 10. Listopada 1852, iż uczniowie instytutu polowo-lekarskiego, po przestąpieniu do wojska, policzeni być mają na rachunek stanu konkretnego monarchii, nie zaś jak dotąd na rachunek gmin ich miejsca urodzenia.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Csorich m. p.

*) Obacz prowincjonalny Zbiór ustaw z roku 1846, nr. 23, str. 54.

nämlich als stabil bedienstet betrachtet werden können, unter Einstellung des Patent-Gehaltes in den Reservationsstand zu übersehen, wenn die Bezüge ihrer Bedienstung das Dreifache ihres Invaliden-Gehaltes, respektive den Betrag von fünfzehn Kreuzern erreichen.

Viertens. Die bei Privatunternehmungen nur im Taglohne arbeitenden, folglich als nicht stabil bedienstet zu betrachtenden Invaliden haben ohne Rücksicht auf den Betrag ihres täglichen Verdienstes im Fortbezüge ihres Invaliden-Gehaltes zu verbleiben.

Nach diesen Bestimmungen ist auch bezüglich der Ansprüche auf den Fortbezug des Patent-Gehaltes derjenigen Invaliden vorzugehen, welche bei Eisenbahnen und sonstigen öffentlichen Unternehmungen bereits angestellt sind, oder zeitlich verwendet werden, in soferne ihnen der gleichzeitige Fortbezug des Patent-Gehaltes für ihre Person nicht schon in Folge der Allerhöchsten Entschliessung vom 2. Dezember 1845 *) mit dem Reskripte vom 31. Dezember 1845 N. 4460, auch für die Dauer der zeitlichen Anstellung zugestanden worden ist.

Sforich m. p.

314.

Zirkular-Verordnung des Kriegs-Ministeriums vom 14. November 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVIII. Stück, No. 234, ausgegeben am 27. November 1852),

wodurch in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 10. November 1852 bestimmt wird, daß die Zöglinge des feldärztlichen Institutes nach ihrem Uebertritte in die Armee künftighin dem Concretum der Monarchie gutzurechnen sind.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben unterm 10. November 1852 zu beschließen geruht, daß die Zöglinge des feldärztlichen Institutes nach ihrem Uebertritte in die Armee dem Concretum der Monarchie, und daher nicht mehr, wie bis jetzt, ihren Geburtsgemeinden gutgerechnet werden sollen.

Welches zur allgemeinen Kenntniß bekannt gemacht wird.

Sforich m. p.

*) Siehe in der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1846, Nr. 23, Seite 54.

315.

Rozrządzenie Ministerstwa wojny z dnia 15. Listopada 1852 ^{*)},**(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 235, wydana dnia 27. Listopada 1852),****stanowiące, iż żołnierze rezerwowi do domu rozpuszczeni, ulegają jurysdykcyi duchownej.**

Odnosząc się do postanowień statutu rezerwowego, wydanego na mocy patentu cesarskiego z dnia 31. Lipca 1852 r. (nr. 153, Dz. pr. p. ^{**}) Ministerstwo Wojny rozporządza, iż żołnierze rezerwowi jurysdykcyi cywilno-duchownej tak długo podlegają, dopóki nie będą powołani do pełnienia czynnej służby.

Csorich m. p.

316.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi Skarbowej z dnia 18. Listopada 1852,

wydane do wszystkich powiatowych Administracyj Skarbowych, i do Urzędów Podatkowych,

względem postępowania co do należitości od kaucyj hypotecznych, dawanych publicznemu skarbowi, albo osobom od opłaty wolnym.

Z powodu wniesionego z pewnego miejsca zapytania, jak postępować z należitościami od kaucyj hypotecznych, publicznemu skarbowi albo osobom od opłaty wolnym dawanych, wysokie c. k. Ministerstwo Skarbu oznajmiło rozporządzeniem z dnia 16. Paźd. 1852 r. l. 36992/2494, iż dokumenta, mocą których intabulowane kapitały zapisują się ku zabezpieczeniu jakiego zawartego z Rządem interesu prawnego, albo nieruchome dobra obciążają się hypoteką dla takichże interesów, według p. t. 61. i 78. tymczasowej ustawy z dnia 9. Lutego 1850 r., podlegają stemplowi w skali przepisanej wyrażonemu z uwzględnieniem postanowień §§. 20. i 69. ustaw o należitościach, tudzież p. t. 84. tychże ustaw.

Jeśliby takowe dokumenta wpisywano do ksiąg publicznych, tedy wedle §. 68. oddz. 4. ustawy dzierżawca nie jest obowiązany płacić należitość $\frac{1}{2}$ procentową w p. t. 45. B. a) przepisaną, ponieważ w skutek takiego wpisu nie ón, lecz tylko skarb, który jest wolny od opłaty, nabywa prawa rzeczowego. Nie stoi temu na zawadzie zwykły warunek kontraktu, iż wpisanie do ksiąg zdziałane być ma kosztem dającego kaucyę; ten bowiem warunek obo-

^{*)} W skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 25. Listopada 1852 do l. 4749 uwiadomiono o tem postanowieniu rozporządzeniem Rządu krajowego z dnia 6. Grudnia 1852 do l. 52071 wszystkie Urzędy Obwodowe, Konsystorze wszystkich obrządków i Superintendenturę wyznania augsburskiego.

^{**}) Dziennik praw krajowych, część XXVII., l. 181, strona 429.

315.

Erlaß des Kriegsministeriums vom 15. November 1852*),
(im Reichs-Gesetzblatte LXVIII. Stück, No. 235, ausgegeben am 27. November 1852)

betreffend die Bestimmung der geistlichen Jurisdikzion für die in die Heimat entlassene Reserve-Mannschaft.

Das Kriegsministerium findet mit Rücksicht auf die Bestimmungen des mit dem kaiserlichen Patente vom 31. Juli 1852 (Nr. 153 des Reichs-Gesetzblattes**) erlassenen Reserve-Statutes festzusetzen, daß die Reserve-Mannschaft, so lange sie nicht zur aktiven Dienstleistung einberufen wird, der zivil-geistlichen Jurisdikzion unterstehe.

Esrich m. p.

316.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 18. November 1852,

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen und Steuerämter,

betreffend die Gebührenbehandlung von, für den Staatsschatz oder gebührenfreie Personen geleisteten Hypothekar-Kauzionen.

Aus Anlaß einer Anfrage über die Gebührenbehandlung von, für den Staatsschatz oder gebührenfreie Personen geleistete Hypothekar-Kauzionen, hat das hohe k. k. Finanz-Ministerium mit dem Erlaße vom 16. Oktober 1852 Z. 36992/2494 bedeutet, daß die Urkunden, womit intabulirte Kapitalien, als Sicherstellung für ein mit der Staatsverwaltung abgeschlossenes Rechtsgeschäft gewidmet, oder womit unbewegliche Güter als Hypothek für solche Rechtsgeschäfte bestellt werden, nach der L. P. 61 und 78 des provisorischen Gesetzes vom 9. Februar 1850, dem skalamäßigen Stempel mit Rücksicht auf die Bestimmungen der §§. 20 und 69 der Gebührengesetze und die L. P. 84 dieser Gesetze unterliegen.

Werden derlei Urkunden in die öffentlichen Bücher eingetragen, so ist der Pächter zur Entrichtung der in der L. P. 45 B. a) vorgeschriebenen $\frac{1}{2}$ perzentigen Gebühr nach §. 68 Abtheilung 4 des Gesetzes nicht verpflichtet, weil durch eine solche Eintragung nicht er, sondern lediglich das gebührenfreie Aeraar ein dingliches Recht erwirbt. Die übliche Kontrakt-Bedingung, daß die Eintragung auf Kosten des Kauzionspflichtigen zu geschehen habe, steht nicht im Wege, denn durch dieselbe wird der

*) In Folge Erlaßes des hohen Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 25. November 1852 Z. 4749 sind von dieser Bestimmung mit Erlaß des Landesguberniums vom 6. Dezember 1852 Z. 52071 sämtliche Kreisämter, Konvikorien aller Ritus und die Superintendentur augsburgischer Konfession in Kenntniß gesetzt worden.

**) Landes-Gesetzblatt, XXVII. Stück, Nr. 181, Seite 429.

wiązuje dającego kaucyę tylko do ponoszenia kosztów z wpisem połączonych o tyle, o ile takowe prawnie wyrachowane być mogą. Takie atoli wyrachowanie zachodzi według ustawy o należyciściach tylko co do stempla od podania o wpisanie do ksiąg, ponieważ na podstawie tejże opiera się obowiązek do opłacania stempla od podań bez względu na to, czyli kto dla siebie samego, czy dla kogo innego wnosi podanie, do opłacania zaś należyciści od wpisu tylko nabywca prawa, nie zaś ten, który o to dla kogo innego wnosi podanie, jest obowiązany.

Któreto rozporządzenie powiatowym Administracyom Skarbowym i Urzędom Podatkowym ku wiadomości i zastosowaniu niniejszem oznajmia się.

Krajewski m. p.

317.

**Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Zewnętrznych z dnia
21. Listopada 1852.**

(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 236, wydana dnia 27. Listopada 1852),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

w przedmiocie zawartej z Królestwem Saskiem konwencyi względem wzajemnego wolnego wywozu pensyj i poborów podobnych.

Podaje się do powszechnej wiadomości następujące oświadczenie Ministerstwa cesarskiego dd^{to} Wiedeń 12. Listopada t. r., zamienione w dniu 17. Listopada t. r. za podobne oświadczenie Ministerstwa król. saskiego dd^{to} Drezno 23. Października r. b., w przedmiocie zawartej między Rządem ces. Austryackim a król. Saskim konwencyi, odnoszącej się do tego, iż poddanym obu stronnych państw wolno będzie w obrębie państwa drugiego, spożywać bez wszelkiej opłaty pensye i inne pobory z kas publicznych.

Hr. Buol-Schauenstein m. p.

Oświadczenie Ministeryalne.

Ponieważ Rząd ces. Austryacki i Rząd król. Saski zgodziły się w tem życzeniu, ażeby, dla ulżenia i powiększenia obrotu między obudwoma Państwami, zniesione zostały te ograniczenia i uciążliwości, którym poddani Ich podlegali za granicą przy spożywaniu pensyj i innych podobnych poborów z kas publicznych, dla tego Rząd ces. Austryacki oświadcza niniejszem:

Kauzionspflichtige nur zu den mit der Eintragung verbundenen Kosten verpflichtet, soweit solche gesetzlich berechnet werden können. Eine solche Berechnung findet aber nach dem Gebührengesetze nur hinsichtlich der Stempel zur Eingabe um die bürgerliche Eintragung Statt, weil nach demselben die Verpflichtung zum Eingabestempel ohne Unterschied, ob Jemand für sich oder für eine andere Person einschreitet, besteht, zur Eintragungsgebühr aber nur derjenige, welcher das Recht erwirkt, nicht aber derjenige, welcher darum für einen Anderen einschreitet, verpflichtet ist.

Dies wird den Kameral-Bezirks-Verwaltungen und Steuerämtern zur Wissenschaft und Darnachachtung kundgemacht.

Krajewski m. p.

317.

Erlass des Ministeriums des Aeußeren vom 21. November 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVIII. Stück, Nr. 236, ausgegeben am 27. November 1852),

giltig für alle Kronländer,

hinsichtlich eines getroffenen Uebereinkommens mit dem Königreiche Sachsen wegen gegenseitiger Freizügigkeit der Pensionen und ähnlichen Bezüge.

Die nachstehende, gegen eine entsprechende königlich-sächsische Ministerial-Erklärung, ddto. Dresden 23. Oktober d. J., hierorts am 17. November d. J. ausgewechselte kaiserliche Ministerial-Erklärung, ddto. Wien 12. November d. J., über das zwischen der kaiserlich-österreichischen und der königlich-sächsischen Regierung geschlossene Uebereinkommen, wegen des Ihren beiderseitigen Unterthanen auf dem Gebiete des andern Staates zu gestattenden abzugsfreien Verzehrns von Pensionen und anderen derlei Bezügen aus öffentlichen Kassen, wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gr. Buol: Schauenstein m. p.

Ministerial-Erklärung.

Da sich die kaiserlich-österreichische Regierung einerseits und die königlich-sächsische Regierung andererseits in dem Wunsche begegnet haben, zu thunlichster Erleichterung und Beförderung des Verkehrs zwischen beiden Staatsgebieten diejenigen Beschränkungen und Erschwerungen gegenseitig aufzuheben, denen Ihre Unterthanen bei dem Verzehr von Pensionen und anderen dergleichen Bezügen aus öffentlichen Kassen im Auslande bisher unterworfen waren, so wird im Namen der kaiserlich-österreichischen Regierung hiemit erklärt:

Jeżeli urzędnicy cywilni, lub osoby wojskowe, uwolnieni ze służby z pensją, wdowy i sieroty po urzędnikach, inwalidzi, lub inne osoby, pobierający wsparcie z kas rządowych, obrali sobie lub na przyszłość obiorą zamieszkanie swoje w obrębie Państwa Saskiego, wówczas to, co pobierają z kas publicznych, ani im nie będzie odebraniem, ani też przez potrącania ograniczonym.

Osoby, życzące sobie w Królestwie Saskiem spożywać płacę, którą pobierają od Rządu cesarskiego, winny względem rozporządzenia do kasy w tym przedmiocie wydać się mającego, uczynić podanie do ces. Ministerstwa Finansów, albo do Władzy finansowej krajowej tego kraju koronnego, w którym się znajduje kasa właściwa.

Spensjonowani wojskowi austriacy potrzebują według zwyczaju dotychczasowego, do pobytu za granicą, a zatem także i do pobierania pensyj za granicą, pozwolenia ze strony c. k. Ministerstwa Wojny.

Chociaż z powodu spożywania pensyj w Państwie Saskiem, takowa nie ulegnie bynajmniej potrącaniu, wszelako wyjątemi są od tejsze wolności te potrącania, które jako należitości podatkowe, albo ze związku służbowego, albo z pretensyj prywatnych, sądownie uznanych, ciężą prawnie na pensjach, prowizjach i innych poborach, i takowe utrzymane będą w swej mocy.

W dowód czego niniejsze oświadczenie wystawionem i podpisanem zostało przez Ministra Spraw Zewnętrznych i cesarskiego Domu Jego C. K. Apostolskiej Mości, mające być zamienionem za odpowiednie oświadczenie Rządu królewsko-saskiego, a postanowienia niniejszem oświadczeniem objęte, ogłoszonymi będą po skutecznionej zamianie, w austriackim Dzienniku praw Państwa i rządu, poczem wejdą w życie w Państwie Austriackiem.

318.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i najwyższej Władzy Policyjnej z dnia 22. Listopada 1852,

(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 237, wydana dnia 27. Listopada 1852),

mocą którego „*Slovenske novini*” ogłasza się za gazetę urzędową.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z najwyższą Władzą Policyjną, ogłasza niniejszem wychodzące w Wiedniu w języku słowackim „*Slovenske novini*” za gazetę urzędową, w myśl §. 13. ustawy o druku.

Wenn mit Pension entlassene Beamte im Zivil- oder Militärdienste, Witwen und Waisen von Beamten, Invaliden oder sonst mit Unterstützungen aus Staatskassen versehene Personen ihren Wohnsitz im jenseitigen Staatsgebiete gewählt haben oder künftig wählen sollten, werden die ihnen zukommenden Genüsse deshalb weder entzogen, noch durch Abzüge geschmälert werden.

Jene Personen, welche den ihnen von der kaiserlichen Regierung gewährten Bezug in dem Königreiche Sachsen zu verzehren wünschen, haben sich wegen der dießfalls einzuleitenden Kasseverfügung an das Finanzministerium oder die Finanz-Landesbehörde jenes Kronlandes zu wenden, in welchem sich die betreffende Kasse befindet.

Pensionirte österreichische Militär-Individuen bedürfen nach der bisherigen Beobachtung zum befugten Aufenthalte im Auslande, und daher auch zum Pensionsbezuge dorthin, stets des Urlaubes von Seite des Kriegsministeriums.

Wiewohl aus dem Titel der Uebertragung des Pensionsgenusses in die königlich-sächsischen Staaten derselbe keinem Abzuge unterworfen wird, so sind doch jene Abzüge, welche an Steuergebühre sowie aus dem Dienstverbande oder durch gerichtlich anerkannte Privatforderungen auf den zu übertragenden Pensionen, Provisionen und sonstigen Genüssen gesetzlich haften, von der erwähnten Abzugsfreiheit auszunehmen und fortan aufrecht zu erhalten.

Zu Urkund dessen ist gegenwärtige Erklärung von Seiner k. k. Apostolischen Majestät Minister der auswärtigen Angelegenheiten und des kaiserlichen Hauses ausgestellt und unterfertigt worden, um gegen eine entsprechende Erklärung der königlich-sächsischen Regierung ausgewechselt zu werden, und sollen die Bestimmungen dieser Erklärung nach erfolgter Auswechslung durch das österreichische Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt bekannt gemacht werden, und innerhalb des österreichischen Kaiserstaates in Wirksamkeit treten.

318.

Verordnung des Ministeriums des Innern und der Obersten Polizei-Behörde vom 22. November 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVIII. Stück, No. 237, ausgegeben am 27. November 1852),

womit die „Slovenske novini“ zu einer ämtlichen Zeitung erklärt werden.

Vom Ministerium des Innern, im Einvernehmen mit der Obersten Polizei-Behörde, werden die in Wien in slovakischer Sprache erscheinenden „Slovenske novini“ zu einer ämtlichen Zeitung im Sinne des §. 13. der Preß-Ordnung erklärt.

Bach m. p. Kempfen m. p.

319.

**Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i najwyższej
Władzy Policyjnej z dnia 22. Listopada 1852,**

(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 238, wydana dnia 27. Listopada 1852),

**mocą którego ogłasza się gazetę lublańską i gazetę klagenfurtską
za gazety urzędowe.**

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z najwyższą Władzą Policyjną, ogłasza niniejszem wychodzącą w Lublanie gazetę „*Laibacher-Zeitung*“, za gazetę urzędową w Księstwie Kraińskiem, a gazetę „*Klagenfurter-Zeitung*“, wychodzącą w Klagenfurcie, za gazetę urzędową w Księstwie Karyntyjskiem, w myśl §. 13. ustawy o druku.

Bach m. p. Kempfen m. p.

320.

**Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i najwyższej
Władzy Policyjnej z dnia 22. Listopada 1852,**

(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 239, wydana dnia 27. Listopada 1852),

**mocą którego ogłasza się gazetę zagrzebską za gazetę urzędową
niemiecką w Królestwach Kroacyi i Sławonii.**

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z najwyższą Władzą Policyjną, ogłasza niniejszem wychodzącą w Zagrzebiu gazetę „*Agramer-Zeitung*“ za niemiecką gazetę urzędową w Królestwach Kroacyi i Sławonii, w myśl §. 13. ustawy o druku.

Bach m. p. Kempfen m. p.

321.

**Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i najwyższej
Władzy Policyjnej z dnia 22. Listopada 1852,**

(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 240, wydana dnia 27. Listopada 1852),

**mocą którego ogłasza się gazety: „Gazetta ufficiale di Venezia“
„Foglio di Verona“ i „Gazetta di Milano“ za gazety urzędowe
w Królestwie Lombardzko-Weneckiem.**

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z najwyższą Władzą Policyjną, ogłaszają niniejszem gazety: „*Gazetta ufficiale di Venezia*“ wycho-

319.

Verordnung des Ministeriums des Innern und der Obersten Polizei-Behörde vom 22. November 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, XLVIII. Stück, No. 238, ausgegeben am 27. November 1852),

womit die „Laibacher Zeitung“ und die „Klagenfurter Zeitung“ zu ämtlichen Zeitungen erklärt werden.

Vom Ministerium des Innern, im Einvernehmen mit der Obersten Polizeibehörde, wird die zu Laibach erscheinende „Laibacher Zeitung“ zur ämtlichen Zeitung im Herzogthume Krain, und die zu Klagenfurt erscheinende „Klagenfurter Zeitung“ zur ämtlichen Zeitung im Herzogthume Kärnthén im Sinne des §. 13. der Preß-Ordnung erklärt.

Wach m. p. **Kempfen** m. p.

320.

Verordnung des Ministeriums des Innern und der Obersten Polizei-Behörde vom 22. November 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVIII. Stück, No. 239, ausgegeben am 27. November 1852),

womit die „Agramer Zeitung“ zur deutschen ämtlichen Zeitung in den Königreichen Kroazien und Slavonien erklärt wird.

Vom Ministerium des Innern, im Einvernehmen mit der Obersten Polizei-Behörde, wird die zu Agram erscheinende „Agramer Zeitung“ zur deutschen ämtlichen Zeitung in den Königreichen Kroazien und Slavonien im Sinne des §. 13. der Preß-Ordnung erklärt.

Wach m. p. **Kempfen** m. p.

321.

Verordnung des Ministeriums des Innern und der Obersten Polizei-Behörde vom 22. November 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVIII. Stück, No. 240, ausgegeben am 27. November 1852),

womit die „Gazzetta ufficiale di Venezia“, das „Foglio di Verona“ und die „Gazzetta di Milano“ zu ämtlichen Zeitungen im lombardisch-venezianischen Königreiche erklärt werden.

Vom Ministerium des Innern, im Einvernehmen mit der Obersten Polizei-Behörde, werden die zu Venedig erscheinende „Gazzetta ufficiale di Venezia“,

dzącą w Wenecyi, „*Foglio di Verona*“ wychodzącą w Weronie i „*Gazetta di Milano*“ wychodzącą w Medyolanie, za gazety urzędowe dla Królestwa Lombardzko-Weneckiego, w myśl §. 13. ustawy o druku.

Bach m. p. **Kempen** m. p.

322.

**Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia
23. Listopada 1852,**

(Dziennik praw państwa, część LXVIII., nr. 241, wydana dnia 27. Listopada 1852),

do wszystkich Namiestników i Naczelników krajn,

mocą którego, w skutku najwyższego pisma gabinetowego z dnia 20. Listopada 1852, zakazuje się wszędzie i bez wyjątku towarzystwom prywatnym, istniejącym w Państwie Austryackiem, a mianowicie towarzystwom dobroczynności na celu mającym, zanosić prośby do obcych Panujących i Członków Domów panujących zagranicznych o zapomogi, wsparcia i t. p.

Jego Ces. Król. Apostolska Mość, powziąwszy wiadomość, iż niektóre towarzystwa prywatne, istniejące w Państwie Austryackiem, mianowicie mające dobroczynność na celu, zanoszą prośby do obcych Panujących i Członków Domów panujących zagranicznych o zapomogi, wsparcia i t. p., a wzięwszy na uwagę dalej, iż takie postępowanie niezgodnem jest ani ze względami, jakie w tej mierze między Państwami zachować należy, ani też stosownem, dając powód do mniemania nieprzyzwoitego i nieprawdziwego, iż dobroczynność podanych Najjaśniejszego Pana, która się przy każdej sposobności skuteczną okazała, i tak przez Jego C. K. Mość, jako też ze strony Najjaśniejszego Panującego Domu, każdego czasu według sił wspomagana bywała, uciekać się musi do zagranicznych, dla zebrania środków do utworzenia i utrzymania zakładów dobroczynnych, raczył najwyższem pismem gabinetowem z dnia 20. b. m. nakazać, ażeby wspomniane postępowanie wszędzie i bez wyjątku ustało.

Rzeczzone najwyższe postanowienie podaje się do wiadomości powszechnej z tem dolożeniem, iż władze jak najściślej nad tem czuwać winny, ażeby takowe tak przez towarzystwa już istniejące, jakoteż przy zakładaniu nowych towarzystw, jak najdokładniej przestrzeganiem było, a w szczególności, ażeby przełożeni i przedsiębiorcy takich towarzystw za to odpowiedzialnymi byli.

Bach m. p.

daß zu Verona erscheinende „Foglio di Verona“ und die zu Mailand erscheinende „Gazzetta di Milano“ zu ämtlichen Zeitungen für das lombardisch-venezianische Königreich im Sinne des §. 13. der Presb-Ordnung erklärt.

Bach m. p. **Kempfen** m. p.

322.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 23. November 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVIII. Stück, No. 241, ausgegeben am 27. November 1852),

an sämtliche Statthalter und Länder-Chefs,

womit in Gemäßheit des Allerhöchsten Kabinettschreibens vom 20. November 1852 überall und ohne Ausnahme untersagt wird, daß die in den österreichischen Staaten bestehenden Privatvereine, und insbesondere jene für Wohlthätigkeitszwecke, Ansuchen um Beiträge, Unterstützungen und dergleichen, auch an auswärtige Souveräne und Glieder auswärtiger Regentenhäuser richten.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben in Folge der gemachten Wahrnehmung, daß von Seite mancher, in den österreichischen Staaten, namentlich für Wohlthätigkeitszwecke bestehenden Privatvereine, Ansuchen um Beiträge, Unterstützungen und dergleichen, auch an auswärtige Souveräne und Glieder auswärtiger Regentenhäuser gerichtet werden, und in der Erwägung, daß ein solcher Vorgang weder mit den gleichfalls eintretenden internationalen Rücksichten im Einklange steht, noch auch sonst angemessen ist, indem dadurch der unziemlichen und unstatthaften Voraussetzung Raum gelassen wird, als wäre der, stets erfolgreich bewährte, von Seiner Majestät und dem Allerdurchlauchtigsten Regentenhause zu jeder Zeit nach Kräften geförderte Wohlthätigkeitsjinn Allerhöchst-Ihrer Unterthanen in der Aufbringung der Mittel zur Gründung und Erhaltung gemeinnütziger Anstalten an die Beihilfe des Auslandes angewiesen, mit Allerhöchsten Kabinettschreiben vom 20. l. M. zu verordnen befunden, daß der gedachte Vorgang überall und ohne alle Ausnahme abgestellt werde.

Diese Allerhöchste Anordnung wird mit dem Beifügen hieimit allgemein kundgemacht, daß die Behörden strengstens darüber zu wachen haben, daß dieselbe sowohl von Seite der bestehenden Vereine, als auch bei der Gründung neuer, genauestens beobachtet, und daß namentlich die Vorstände und Unternehmer solcher Vereine hiefür verantwortlich gemacht werden.

Bach m. p.

